

OČEKÁVANÉ VÝSTUPY ČESKÝ JAZYK 4

VÝSTUPY STANOVENÉ RVP

KOMUNIKAČNÍ A SLOHOVÁ VÝCHOVA

Žák:

- čte s porozuměním přiměřeně náročné texty potichu i nahlas;
- rozlišuje podstatné a okrajové informace v textu vhodném pro daný věk, podstatné informace zaznamenává;
- posuzuje úplnost či neúplnost jednoduchého sdělení;
- reprodukuje obsah přiměřeně složitého sdělení a zapamatuje si z něj podstatná fakta;
- vede správně dialog, telefonický rozhovor, zanechá vzkaz na záznamníku;
- rozpoznává manipulativní komunikaci v reklamě;
- volí náležitou intonaci, přízvuk, pauzy a tempo podle svého komunikačního záměru;
- rozlišuje spisovnou a nespisovnou výslovnost a vhodně ji užívá podle komunikační situace;
- píše správně po stránce obsahové i formální jednoduché komunikační žánry;
- sestaví osnovu vyprávění a na jejím základě vytváří krátký mluvený nebo písemný projev s dodržением časové posloupnosti.

JAZYKOVÁ VÝCHOVA

Žák:

- porovnává významy slov, zvláště slova stejného nebo podobného významu a slova vícevýznamová;
- rozlišuje ve slově kořen, část příponovou, předponovou a koncovku;
- určuje slovní druhy plnovýznamových slov a využívá je v gramaticky správných tvarech ve svém mluveném projevu;
- rozlišuje slova spisovná a jejich nespisovné tvary;
- vyhledává základní skladební dvojici a v neúplné základní skladební dvojici označuje základ věty;
- odlišuje větu jednoduchou a souvětí, vhodně změní větu jednoduchou v souvětí;
- užívá vhodných spojovacích výrazů, podle potřeby projevu je obměňuje;
- píše správně i/y ve slovech po obojetných souhláskách;
- zvládá základní příklady syntaktického pravopisu.

VÝSTUPY STANOVENÉ AUTORKAMI UČEBNICE

1. SLOŽKA KOMUNIKAČNĚ-SLOHOVÁ

Za informacemi nacházíme autora, adresáta a situaci.

Žák:

- si začíná uvědomovat, že každé sdělování je souhra dvou partnerů v určité situaci;
- dokáže vést rozhovor, uplatnit se v diskusi, naslouchat, vyjádřit vzkaz na záznamník;
- ovládá různé možnosti realizování omluvy a prosby;
- se učí rozpoznávat postavení, zájmy a záměry autora a adresáta, rozlišovat různé funkce vyjádření, mj. s ohledem na partnera a situaci;
- při mluvené komunikaci uplatňuje vhodně své vědomosti o větné melodii, přízvuku i tempu a pauzách;
- začíná odhalovat manipulaci, dokáže řešit jednoduché konflikty;
- dokáže vypravovat a popisovat (i činnost) ústně i písemně s ohledem na adresáta a situaci;
- poznává další žánry krásné literatury a pokouší se o vlastní tvorbu.

2. SLOŽKA JAZYKOVÁ

Komunikace znamená kontakt a jednání.

Žák:

- poznává jazykové a jiné dorozumívací prostředky jako prostředky kontaktu s druhými a působení na ně;
- porovnává významy slov, uvědomuje si různé vztahy ve slovní zásobě;
- určí stavbu slova a využívá ji při odhalování významů slov i při pravopisu;
- vyhledává skladební dvojice, určí základ věty;
- píše správně i/y v kořeni;
- začíná psát i/y v příponách, dále v koncovkách podstatných jmen a zakončeních sloves;
- píše správně interpunkční čárky v jednoduchých souvětích;
- poznává, jak vyjádření souvisí s komunikační situací; všímá si v této souvislosti variantnosti výrazových prostředků;
- určuje mluvnické kategorie a vzory podstatných jmen (pád, číslo, rod) a mluvnické kategorie sloves (osoba, číslo, způsob, čas);
- volí vhodné prostředky národního jazyka (především s ohledem na spisovnost a nespisovnost);
- využívá vhodně vět jednoduchých a souvětí, v nich vhodné spojovací výrazy, analyzuje souvětí za pomoci vzorců;
- se učí užívat jazykových/výrazových prostředků vhodně se zřetelem k partnerovi a situaci; posuzovat užití jazykových/výrazových prostředků v textu se zřetelem k záměru autora a komunikační situaci, brát je v úvahu při interpretaci;
- se dokáže orientovat v kratším textu i knihách různých stylů – ovládá některé orientační prostředky;
- začíná odlišovat fakta od názorů a domněnek.

ČASOVĚ-TEMATICKÝ PLÁN ČESKÝ JAZYK 4

Učebnice *Český jazyk 4* obsahuje 20 kapitol po 6–8 stranách. Ke každé kapitole patří 4–5 stran pracovního sešitu. Každá kapitola je určena na období přibližně dvou týdnů školního roku. Každá kapitola je zahájena oddílem *Čtení s porozuměním*.

Období	Kapitola	Učivo	Str.	Str. PS
ZÁŘÍ	1. Podzimně	Opakování ze 3. ročníku (hlásky, význam slov, příbuznost; vyjmenovaná slova; podstatná jména vlastní).	6–11	PS 1 4–7
	2. Nesouhlasně	Konflikt a jeho řešení; opakování ze 3. ročníku (párové souhlásky; podstatná jména – skloňování).	12–19	PS 1 8–12
ŘÍJEN	3. Soutěžně	Opakování ze 3. ročníku (osnova, vypravování; skupiny s ě; stavba slova), skupiny s je.	20–25	PS 1 13–16
	4. Čtenářsky	Opakování ze 3. ročníku (slovní druhy; skladební dvojice; slovesa); zdroje informací.	26–33	PS 1 17–21
LISTOPAD	5. Slovensky	Spisovnost – nespisovnost; stavba slova – změna v kořenu; předpony a předložky.	34–39	PS 1 22–25
	6. Omluvně	Podstatná jména: skloňování; rod střední (vzory město, moře, kuře, stavení); omluva, prosba.	40–47	PS 1 26–30
PROSINEC	7. Italsky	Podstatná jména rodu ženského; vzory žena, růže, píseň, kost; vzkaz.	48–53	PS 1 31–34
	8. Vánočně	Opakování.	54–59	PS 1 35–38
LEDEN	9. Sportovně	Podstatná jména rodu mužského; vzory pán, muž, hrad, stroj, předseda, soudce; opakování ze 3. ročníku: popis.	60–67	PS 1 39–43
	10. Necitlivě	Slovesa – čas, způsob oznamovací, rozkazovací, podmiňovací.	68–75	PS 1 44–48
ÚNOR	11. Zajímavě	Podmět a přísudek; podmět a přísudek holý a rozvitý; základní skladební dvojice; základ věty; souvětí.	76–83	PS 2 4–8
	12. Nově	Podmět a přísudek; shoda přísudku s podmětem.	84–91	PS 2 9–13
BŘEZEN	13. Krajově	Dotazník, popis; podstatná jména, slovesa – opakování.	92–97	PS 2 14–18
	14. Obezřetně	Věta zvolací; přímá a nepřímá řeč; věta uvozovací; vypravování.	98–103	PS 2 19–22
DUBEN	15. Potichu	Větný přízvuk; slovní přízvuk; tempo; větná melodie; opakování.	104–109	PS 2 23–27
	16. Dopravně	Podstatné a okrajové informace; orientační prvky; čtení s porozuměním; vypravování; opakování.	110–117	PS 2 28–31
KVĚTEN	17. Svátečně	Slovesa, podstatná jména – opakování; poznámky, práce s textem; popis pracovního postupu.	118–123	PS 2 32–35
	18. Ekologicky	Fakta a názory; téma a jádro textu; orientační prvky; opakování.	124–129	PS 2 36–39
ČERVEN	19. Společně	Číslovky určité a neurčité; mluvené projevy; skloňování číslovek dva, oba; číslovky řadové; opakování.	130–135	PS 2 40–44
	20. Detektivně	Opakování.	136–141	PS 2 45–48